

Što pokreće visak? i još neka radiestezijska pitanja

Branimir Galeković, dipl.ing.

(Dopunjeno)

Uvod

Da bih mogao nešto reći o temi iz naslova članka moram najprije poći od mojih aha iskustava, migova, slutnji, poruka itd. U psihologiji pod pojmom "aha-doživljaj" ili "uvid u situaciju" razumijevamo bljesak nadahnuća, trenutak iluminacije u kojem nam se ekspliciraju kognitivne mape usvojene prikrivenim učenjem.

Kad govorim općenito o aha iskustvima moram objasniti da su prema mojim iskustvima za taj doživljaj potrebne dvije stvari. Morate biti do neke mjere intenzivno u temi o kojoj se radi i što je naročito važno, morate prepoznati aha iskustvo. Svi ljudi imaju tu sposobnost doživljavanja aha iskustva, ali ju različito koriste, odnosno ne koriste ju ili je nisu svjesni.

Pred 20-tak ili više godina, ne sjećam se točno kada, išao sam jednog ljetnog dana u Zagrebu llicom u vezi s nekim alternativnim poslom i najednom mi je bila u glavu usađena misao „Ti si sa Sirusa“. To mi u tom trenutku nije ništa značilo, ali bilo je zgodno za čuti. Uglavnom o tome nisam gotovo nikome govorio, jer nisam znao kako bih tome dao neki smisao. Nekoliko godina kasnije na jednom alternativnom druženju gđa. Zdenka Andrijić nam je demonstrirala susret s anđelima. U okviru toga druženja svatko je mogao postaviti jedno pitanje anđelima (ne javno, već u sebi) i odgovor će dobiti preko gđe. Zdenke Andrijić. Ja nisam postavio nikakvo pitanje. Jednostavno nisam u tom trenutku znao što bih upitao anđele. Ipak sam dobio poruku od anđela, koja je glasila: „Znate li da niste odavde?“. Rekao sam „Znam“. Nitko me nije ništa pitao, pa ja nisam morao ništa objašnjavati. Nakon nekoliko mjeseci stvar se ponovila. Opet nisam ništa upitao anđele. Tada sam dobio poruku: „Znate li da ste sa Sirusa?“. Rekao sam „Znam“. Takva nezavisna potvrda mog aha iskustva teško da je slučajna. Inače ni dan danas ta spoznaja nema neko posebno značenje za mene. (Zbog nekih novih spoznaja danas se pitam na koji dio mene se odnosi ova epizoda sa Sirusom).

Za vrijeme dok sam se bavio interpretacijama snimljene aure imao sam susret s nekih 4000 osoba. Te interpretacije su u dosta velikom broju slučajeva bile nenamjerne psihoterapije. Dobar dio tih interpretacija nije bio na temelju snimljene aure već na temelju onoga što sam ja u tom trenutku znao da osobi trebam reći. Jednostavno sam znao, a najčešće se radilo o nepoznatim ljudima i o meni nepoznatim stvarima. Otkuda?

Prije nekoliko godina iznenada sam dobio "nalog" da trebam napisati udžbenik radiestezijske. Ja sam se dulji niz godina zanimao za radiestezijsku, ali nikada prije nisam razmišljao o pisanju udžbenika. Pritisak je bio toliki da sam

taj udžbenik napisao.

Svojedobno je Jerzy Wozniak, poljski radiestezist, napisao knjigu *Suvremena radiestezija*, koja je bila prevedena jedino na slovenski jezik. Jedno dvije godine sam pokušavao doći do te knjige, ali mi to nije nikako uspijevalo. Konačno sam digao ruke od tih uzaludnih pokušaja. Prošlo je nekoliko godina i ja sam iznenada dobio ideju da knjigu ponovno potražim na Internetu. I gle čuda, knjigu je upravo nudio na prodaju jedan Slovenac.

To su samo neka sjećanja na prepoznata aha iskustva, koja su se nastavljala kroz ovo moje pitanje o tome tko pokreće visak. A i to pitanje je zapravo jedno aha iskustvo, jedan mig. Kako mi je nešto takvo uopće palo na pamet? Teško je reći koliko je bilo takvih i sličnih aha iskustava, a tek koliko ih je bilo neprepoznatih i zauvijek izgubljenih?

1.

Otkako sam 2011.g. napisao knjigu *Želite li postati radiestezist?* i revitalizirao knjige Smaila Dubravića *Radiestezija I*, *Radiestezija II* i *Radiestezija III* prošlo je već dulje vrijeme što se nisam intenzivnije bavio radiestezijom. Tu ne računam epizodu s prijevodom knjige Jerzya Wozniaka *Suvremena radiestezija* 2016.g. Inače smatram da *primjena* odnosno *korištenje* radiestezije ne znači *bavljenje* radiestezijom. Naime radiestezisti su općenito nalik obrtnicima odnosno zanatlijama, molim ne u nekom lošem ili podcjenjivačkom smislu, jer naučenu radiestezijsku tehniku jednostavno svesrdno koriste, upotrebljavaju, u svojim radiestezijskim aktivnostima.

U jednom trenutku za vrijeme boravka na moru (tokom 2016.g.) „ničim izazvano“ pojavilo mi se pitanje „što pokreće visak?“. Ta misao mi je došla kao neka vrsta trenutačne spoznaje ili kao „ja znam“ ili kao „trebam se pozabaviti s time“. Ustvari kao jedno od prije objašnjenih aha iskustava. To mi se povremeno javlja kao neka poruka, ali koja nije komunicirana kao neki glas ili nešto slično, već jednostavno ona se javlja u mojim mislima kao spoznaja. Tako je npr. bila već prije spomenuta spoznaja o porijeklu sa Sirijusa, o potrebi da napišem udžbenik o radiesteziji ili da neobjašnjivo da nakon niza godina potpunog odustajanja idem iznenada tražiti na internetu Jerzyjevu knjigu upravo u trenutku kad se nudila na prodaju.

Postoji još jedna stvar koju sam primijetio tokom vremena, kao da sam na neki način „vođen“. Da na neprimjetan način bivam usmjeravan napraviti neke stvari. Iznijet ću jedan primjer takvog zapažanja.

U 9. mjesecu 2003.g. održavao se jedan od Sajmova alternative u Radničkom sveučilištu. Kao i uvijek među raznim ponudama alternativnog sadržaja bila je i dosta obimna ponuda raznih knjiga. Za oko mi je zapela knjiga Lee Carroll-Jan Tobera *Indigo djeca*. Odnosila se na primijećenu pojavu da određena djeca imaju auru ljubičaste boje. Aure su bile predmet mog višegodišnjeg bavljenja njima kroz snimanje aura i njihovu interpretaciju.

Međutim prelistavanjem knjige nekako mi se nije učinilo da to spada u onaj dio o aurama s kojim sam se ja bavio. Kako je knjiga koštala 100 Kn, nakon kraćeg razmišljanja ipak sam odlučio da ju ne kupim. Nekoliko dana kasnije bio mi je rođendan i ja sam na svoje iznenađenje spomenutu knjigu dobio na dar. U redu, ja sam knjigu uredno pročitao, ali mi i dalje nije bilo jasno zašto sam to trebao napraviti. Ipak sam se malo više zainteresirao za tu indigo djecu i doznao nešto više preko Interneta, ali i zaključio da mogu korištenjem radiestezije doznati je li neko dijete indigo dijete. Nakon nekog vremena nazvala me je kćer i pitala bih li htio primiti njezinu dugogodišnju prijateljicu i školsku kolegicu, koju sam i ja dobro poznao, jer da ima problema sa svojom djecom, a ja se bavim nekim alternativnim aktivnostima pa moguće mogu pomoći. Jednoga dana došla je kćerina prijateljica sa svoje troje djece, dva sina i kćerkom. Utvrdio sam da najstariji sin ima u manjoj mjeri neke naznake indigo djeteta. Bio je jedan mirni dječak s dobrim uspjehom u školi. Mlađi sin bio je izrazito indigo dijete. Bio je izvor stalnih problema i u školi i u kući. Najmlađa kćer bila je indigo dijete negdje na razini između dva svoja brata. Izrazito nježno biće, bez ikakvih problema i kod kuće i u školi. Treba znati da su indigo djeca izrazito nekomunikativna i nepovjerljiva, jer su najčešće bili izloženi općem nerazumijevanju, koje se odnosi na karakteristike indigo djece. Taj „problematični“ indigo momak pristao je da sa mnom razgovara u četiri oka što je značilo da mi apsolutno vjeruje i da ću ja u potpunosti i iskreno vjerovati njegovim iskazima. Indigo djeca inače nisu spremna na dulje komuniciranje i to im ubrzo dosadi. Sadržaj razgovora s njim ne bih navodio, ali sam prvi puta čuo nešto apsolutno novo i neobično. Rekao mi je da vidi i sad dok mi razgovaramo „duhovne“ osobe koje tu prolaze, malo prisjednu i idu dalje. Ja sam mu to apsolutno vjerovao, jer bi on inače odmah prekinuo dalje druženje. I dan danas vjerujem da je ono što je vidio bilo stvarno. Ono što sam mogao reći majci bilo je da se radi o izuzetno osjetljivoj osobi velikih intelektualnih mogućnost, ali koja traži posebnu pažnju i razumijevanje. Ili će biti neki moguće „neshvaćeni“ genijalac ili će otići u drogu. Nažalost stvari su tekle sve gore i gore i nakon nekoliko godina konzumiranja droge završio je u više navrata u psihijatrijskoj ustanovi. Nakon toga imao sam u još nekoliko navrata dodir s indigo djecom i čak za jedne školske novine dao intervju na tu temu. Zaključite samo je li moj ulazak u indigo djecu bio vođen ili ne.

Sva dalje navedena razmišljanja su uglavnom iznesena prema redoslijedu dobivenih spoznaja i njihovih razmatranja, a ne prema logičkom redoslijedu razmatrane teme. To znači da se neke stvari moguće ponavljaju, odnosno da u raznim vremenskim trenucima imaju dodatna tumačenja. Od jednostavnog pitanja „što pokreće visak“ stigao sam do pitanja smisla i sadržaja svemira. Žao mi je što o tome nemam s kim razgovarati jer se u Klubu radiestezista, čiji sam član, nitko ne *bavi* radiestezijom, već se tu uglavnom radi o uobičajenom svakodnevnom korištenju radiestezije. Jasno mi je da definitivan odgovor na postavljeno pitanje ne mogu dobiti iz svoje okoline. Niti

smatram da su zaključci do kojih sam došao stvarno odgovor na postavljeno pitanje. To je samo jedan smjer u kojem će se moguće jednog dalekog dana naći odgovor. Moguće sam otišao predaleko.

2.

Konačno je trenutak da se vratim radiesteziji i temi ovog izlaganja, pa bih želio najprije navesti dva mišljenja o radiesteziji (engleski *dowsing*).

„Ja vrlo dobro znam da mnogi znanstvenici smatraju radiesteziju vrstom praznovjerja. Prema mojem uvjerenju to je međutim neopravdano. Rašlje su jednostavan instrument koji pokazuje reakciju ljudskog živčanog sustava na određene faktore koji su nam u ovom trenutku nepoznati.“

Albert Einstein

„Radiestezija je vježba ljudske sposobnosti koja omogućava nekome da dobije informaciju na način izvan vidokruga i moći standardnog ljudskog fizičkog osjećaja vida, zvuka, dodira itd.“

Raymond C. Willey, inženjer i osnivač Američkog društva radiestezista

U većini članaka, internetskih stranica i raznih publikacija daju se upute i savjeti za rad s viskom u okviru radiestezije. Najčešće se uzima gibanje viska zdravo za gotovo i ne objašnjava se kako do njega dolazi. Ono je jednostavno dano kao takvo. Dalje se samo objašnjava tehnika rada s viskom.

U manjem broju slučajeva, a naročito na nekim internetskim stranicama, daju se objašnjenja kako dolazi do gibanja viska. Dalje su navedeni neki primjeri takvog objašnjenja, koji se mogu naći u literaturi o radiesteziji ili na internetu.

Primjer 1

Što čini da se antene gibaju? Radiestezist svakako. Nema magičnosti u tom procesu. Ključ gibanja je u tome da radiestezist dosiže stanje uma u kojem se kontrola mišića prenosi na podsvjesni um, a ne na svjesni um. To je vrlo jednostavno postići kad se radiestezist ne brine je li odgovor da ili ne. Ovo stanje uma naziva se visokom indiferentnošću ili izlaskom iz ega. To je razlog zašto je radiestezija puno točnija i pouzdanija kad radiestezist opslužuje druge nego kad viska za vlastite potrebe

Primjer 2

Misli pokreću visak. Misli određuju podsvijesti smjer u kojem će se visak gibati. Podsvijest koristi mozak da pošalje signale duž živčanog sustava da kontrolira mišićne “trzaje” koji pokreću visak u željenom smjeru.

Idealno, vi želite da vaš visak dobije odgovore iz vašeg “višeg ja” – znanog kao vaša intuicija. Svaki put kad koristite visak potrebno je da navedete izvor

odgovora viska kako biste bili sigurni da ste dobili informaciju koja dolazi iz vaše intuicije.

Za objašnjenje kako to radi, iskoristimo staromodni radio kao analogiju: Vaše tijelo je radio antena, vaša intuicija je radio prijemnik i dekođer signala. Visak je radio zvučnik. Vaše tijelo, antena, sa svojim mnogim osjetilima, neprestano prikuplja podatke (vidljive i nevidljive) iz svijeta oko vas. Ove informacije se nesvjesno prenose u, spremaju u, i procesiraju od strane vaše intuicije. Kad “zapitate svoj visak” neko pitanje, vaša intuicija pogleda u veliki niz podataka koje ima na raspolaganju i pošalje odgovor na pitanje putem signala, koristeći vaš tjelesni živčani sustav. Signal putuje kroz vašu ruku, kroz vaš zglobo i van kroz visak. Visak, vaš radio “zvučnik”, oglašava odgovor na pitanje koristeći signal koji vi “čujete” sa svojim očima – promatrajući smjer i jačinu gibanja viska. Nastavljajući s analogijom, smatramo da je slabo gibanje viska “tihi” odgovor, a jako gibanje “glasni”. U stvari, kad koristite visak, možete mu reći da “odgovori glasnije” ako gibanje nije dovoljno veliko da raspoznate signal.

Primjer 3

Naravno, nema ništa “magično” u stvarnim gibanjima viska. Gibanje je uzrokovano laganim nesvjesnim gibanjima mišića u tijelu, ramenu i ruci (ako to ne vjerujete, kad promatrate nekog drugog koji koristi visak, gledajte njegove ruke, a ne visak). Psiholozi zovu taj fenomen ideomotorni odgovor. Visak jednostavno djeluje kao pojačalo ovih nesvjesnih ideomotornih gibanja, tako da se oni mogu lakše detektirati.

Zanimljivo pitanje u odnosu na korištenje viska u radiesteziji je mogu li ova nesvjesna mišićna gibanja biti uzrokovana supersenzornom ili ekstrasenzornom svijesti. Eksperimenti kažu da je to moguće.

Primjer 4

Visak se može shvatiti kao nastavak intuicije, jer se koristi da pojača pristup informaciji koja postoji na nivou podsvijesti Unutarnjeg bića. Može se reći da ojačava ili pojačava intuiciju jer konvertira suptilnosti intuicije u očigledniji oblik fizičkog gibanja. Kad postavljate pitanje visku, vaša vlastita intuicija odgovara na njega. Visak samo dozvoljava da fizički vidite ono što intuicija već zna. Kao nastavak intuicije, visak vam može dati informaciju iz ista dva izvora kao intuicija: iz vašeg vlastitog podsvjesnog uma; ali i od vašeg vodiča, duha ili anđela čuvara. Zbog toga kako radi, visak može odgovoriti samo na pitanja koja su postavljena tako da je odgovor “da” ili “ne”.

Primjer 5

Neki smatraju da gibanje viska ili rašlji vrše duhovi. Drugi kažu da visak odgovara na energetska polja koja emitiraju sva živa bića. A neki insistiraju na tome da visak odgovara na suptilna, nesvjesna gibanja mišića i stoga odražava podsvjesnu volju. Mi prepuštamo takve spekulacije čitaocu. Međutim,

svjedočimo da radionice radiestezijske ili rabdomancije mogu biti vrlo instruktivne za one koji im pristupaju sa znatiželjnim i otvorenim umom.

Primjer 6

Kad postavljate pitanje univerzalna inteligencija odgovara. Vaše tijelo prima odgovor energetički kao intuitivno vodstvo, često doživljeno neposredno, kao ideju, osjećaj ili spoznaju.

Primjer 7

Odakle dolaze odgovori?

Mnogi ljudi razmišljaju o tome odakle dolaze odgovori i raspravljaju o tome da li on stvarno radi ili samo visak odgovara na gibanje ruke korisnika. Dok se visak može stvarno gibati zbog pokreta vaše ruke, to nije uvijek slučaj i nakon vježbanja shvatit ćete zašto. Kao s bilo kojim oblikom predviđanja, korištenje viska uključuje određeni stupanj vjere, vjerovanja i bezuvjetno otvoreni um, jer odgovori dolaze iz vaše intuicije i od viših duhovnih vodiča.

Primjer 8

Uvijek možete sumnjati da se visak giba upravo zbog pokreta ruke osobe koja ga drži. I da, možete biti u pravu! Ali možete se uvjeriti je li to istina ili nije. Jednom kad krenete s radiestezijom pomoću viska, znat ćete da to nisu pokreti ruke, a sam visak koji se giba daje vam odgovore.

Ovi primjeri nam pokazuju dvije stvari. Prvo, da autori smatraju da se sve potrebne informacije nalaze u našoj intuiciji, a kod nekih autora i kod našeg vodiča, duhova ili anđela čuvara. (Trebamo li onda kod postavljanja pitanja odabrati iz kojeg izvora želimo informaciju? Nisam siguran da radiestezijska funkcioniše na taj način.) Drugo, da visak pokreće naša ruka. To je dosta rašireno shvaćanje. Međutim u ovim primjerima se uglavnom ne govori o tome *što pokreće visak*, već od kuda dolazi informacija.

3.

Sada ono o čemu drugi ne pišu.

Prvenstveno postoji želja radiesteziste da se dobije odgovor na postavljeno pitanje.

Smatram, a koliko znam nisam u tome usamljen, da postavljeno pitanje mentalnim putem dobiva odgovor vjerojatno iz akaše, odnosno iz kolektivnog nesvjesnog. To su dva naziva za sveobuhvatno kozmičko informacijsko polje. Jedan naziv dolazi s istoka, a drugi sa zapada. Dakle to je informacijsko polje u kojem su sadržane apsolutno sve informacije.

Sve radnje, mentalno postavljanje pitanja i dobivanje odgovora, odvijaju se trenutno.

Odgovor moguće dolazi u sferu podsvijesti odakle mentalna energija

pokreće visak?

To je prilično nategnuto, ali momentalno ne znam bolje.

U svakom slučaju za pokretanje viska potrebna je količina energije daleko veća od mikropokreta prstiju.

Odakle dolazi ta energija?

Kako ta energija zna vrste reakcije kod pojedinih radiestezista (rotacija lijevo-desno, kretanje gore-dolje, lijevo-desno, i niz drugih reakcija)?

Priča da se kod snimanja kamerom vide mikropokreti prstiju koji bi mogli biti uzrok gibanju viska, ne drži vodu, jer su to minipokreti koji ni u kojem slučaju nemaju energiju da pokrenu iole teži visak ili gotovo horizontalno kretanje ili katkada vrlo energično kretanje viska. Prije će biti da gibanje viska uzrokuje mikropokrete prstiju. (A kako se okreću L-antene u rukama radiesteziste usprkos nastojanju da ih se čvrsto drži?)

Kako kaže kvantni fizičar Amir Gotswami, *Svemir je svjestan sebe*. Svjestan znači istovremeno i inteligentan. Neki kvantni fizičari iz područja teorije struna i teorije petlji ukazuju na to isto.

Nisu nam poznate sve energije koje postoje u Svemiru, a još manje inteligentne energije.

Za vjerovati je da se neka inteligentna energija proteže i u područje radiestezije.

Ako imamo posla s inteligentnom energijom onda ona „zna svoj posao“.

Jasno, iza te energije stoji *Svemir svjestan sebe*.

Kolika je snaga ili moć te energije u slučaju viska?

Recimo 5, 10, 20, 100 njutna ili više.

(Ta energija želi biti otkrivena. Vjerojatno je za komunikaciju s inteligentnom energijom potrebno inteligentno biće, a ne instrument. Može li se ta energija na neki način povezati s bioenergijom?)

Kad govorimo o radiesteziji bez pomagala, tek je onda interesantno djelovanje te inteligentne energije, koja izvodi niz gibanja i pokreta ljudskog tijela kao odgovor na postavljeno pitanje.

Nema suštinski nikakve razlike ako govorimo o viskovima, rašljama, biotenzorima, L-antenama ili bilo kojim drugim radiestezijskim pomagalicama.

Ono što je suštinsko, za djelovanje ove inteligentne energije potreban je čovjek.

Sada bih se vratio na početak početaka. Netko je objavio početni tečaj iz radiestezije. Prijavljuju se različiti polaznici. Pretpostavimo da među njima ima barem 10 polaznika, koji nemaju nikakva prethodna iskustva s radiestezijom. Eventualno su čuli da se pomoću radiestezije mogu pronaći izgubljene stvari, tražiti vodu i slične stvari. Voditelj tečaja ih ponajprije upoznaje s načinom držanja viska. Zatim im kaže da upute visku zahtjev „Pokaži mi moj odgovor za DA“. Visak će se kod većine (7-10) početi vrtjeti u desno. Kod nekolicine (1-3) će se početi gibati naprijed-natrag. Zatim im voditelj kaže da zapitaju visak „Pokaži mi moj odgovor za NE“. Vjerojatno će se kod onih koji su imali odgovor

za DA desnu rotaciju, sada će za NE imati lijevu vrtnju viska. Oni koji su za odgovor DA imali gibanje viska naprijed-natrag, sada će za NE vjerojatno imati gibanje viska lijevo-desno. U svemu tome brojke koliko je polaznika imalo i kakav odgovor uopće nisu važne. Važne su dvije činjenice. Prva je da se visak počeo gibati. ZAŠTO? Druga je da visak izvodi određena prepoznatljiva i smisljena gibanja. Za pretpostaviti je da ovi polaznici nisu imali ni u svijesti ni u podsvijesti nikakvu predodžbu o budućem vladanju viska. Oni samo očekuju nekakvo gibanje viska. Oni su sa stanovišta radiestezijske bili radiestezijska *tabula rasa*. Pa zašto je onda visak izvodio gibanja koja je izvodio? Ta gibanja nisu bila bezvezna. Nešto tim gibanjima daje smisao.

U nastavku možemo razmotriti i suvisla gibanja viska koja kod iskusnijih radiestezista imaju značenje „Ne mogu odgovoriti“, „Nejasno postavljeno pitanje“, „Zabranjeno pitanje“ itd.

Ja i dalje postavljam manje-više ista pitanja kao i na početku mada znam da na njih nema odgovora. Umjesto odgovora najčešće dobivam nova pitanja. Što dalje? Moguće dobijem mig od inteligentnog svemira.

4.

Nešto o svijesti. Što je točno svijest nigdje nije u potpunosti definirano. Imamo definiciju u wikipediji.

Svijest je sposobnost razmišljanja i rasuđivanja o svijetu koji nas okružuje.

U Oxfordskom rječniku (Oxford English Dictionary) ima šest definicija riječi svijest:

1. Zajedničko znanje.
2. Unutarnje znanje ili vjerovanje, osobito o vlastitom neznanju, krivnji, nedostacima.
3. Činjenica ili stanje da osoba ima svijest ili pozornu svjesnost o nečemu.
4. Stanje ili sposobnost osobe da bude svjesna, kao stanje ili popratno stanje svih misli, osjećaja i htijenja.
5. Ukupnost dojmova, misli i osjećaja koji tvore svjesno biće osobe.
6. Stanje u kojemu je osoba svjesna, koje se smatra normalnim stanjem zdravoga budnog života.

Meni se čini da kad koristimo riječ svijest moramo razlikovati je li riječ o ljudskoj svijesti ili svijesti svemira. Tu je riječ o sličnim, a ipak različitim stvarima. Upotreba riječi svijest u oba slučaja nije najbolje rješenje. Može biti da bi se u slučaju svemira trebala koristiti npr. riječ "unisvijest" (svijest univerzuma). Moguće bismo mogli razmišljati o svemiru kao "duhovnom" biću. Mislim da je svijest imanentna svemiru. Ako govorimo o nastanku ili postanku svemira onda je svijest njegov neodvojivi, imanentni dio od samog početka. Svemir je nastao kao nematerijalna tvorevina, kao skup valnih funkcija. (Moguće je riječ i o nekoj drugoj teoriji nastanka svemira.) Ako je za

materijalizaciju svemira potrebna svijest da uruši valnu funkciju, tada ju svemir već posjeduje. Prema knjigama nekih američkih psihologa (npr. Michael Newton) koji su proučavali iskaze pojedinaca u dubokoj hipnotičkoj regresiji proističe da je svemir nastanjen svjesnim duhovnim bićima koja su u stanju materijalizirati svemir. Jesu li ta bića immanentna svemiru od samog početka, tvore li ona svijest svemira? Ako je svemir na početku bio energija kao valna funkcija, tko je onda urušio tu funkciju, tko je onda materijalizirao svemir i kako? Mi ustvari poznamo samo materijalnu strukturu svemira i to je jedina struktura o kojoj govorimo. Neki kvantni fizičari pokušavaju napraviti korak dalje. Osim toga mi govorimo o ovakvom ili onakvom nastanku svemira, te postavljamo neke početne uvjete uvijek s nekog energetskog stanovišta, ne uzimajući u obzir da tu mogu postojati i neke druge komponente, recimo duhovne, o kojima ništa ne znamo ali ih možemo pretpostaviti, kao što pretpostavljamo i niz drugih stvari.

I nakon što sam zapisao ove moje razmišljanje u nekim dijelovima dobivene kao spoznaje naletio sam na internetu na dolje navedenu izjavu kao potvrdu ovog mog otkrivanja „tople vode“. Poznato je da se istovrsni aha-efekt često javlja istovremeno na više ili manje strana. Sva su ova razmišljanja svedena na najnižu moguću razinu, jer samo na taj način mogu biti razumljiva i prosječnom čovjeku.

"Pomirite se s tim i prihvatite zaključak - svemir je nematerijalan, mentalan i duhovan." - Richard Conn Henry profesor fizike i astronomije sa Sveučilišta Johns Hopkins.

Sada se vraćam na Amita Goswamija i njegovu knjigu *Bog nije mrtav*. U niže citiranom odlomku iz te knjige sve što je rečeno za rašlje može se primijeniti i na visak. *Kako autor kaže ključna je upravo namjera radiesteziste da nešto pronađe. Namjera djeluje kroz osjećaje vitalne energije koja se spaja na vitalnu energiju povezanu s traženom stvari. Ako je namjera radiesteziste dobra, vitalna energija tražene stvari postat će korelirana s vitalnom energijom radiesteziste. To je prvi korak. Tako radiestezist na visak/rašlje prenosi svoju namjeru da pronađe traženu stvar, što visak/rašlje čini instrumentom namjere i oruđem kojim se ona provodi. Fenomen objašnjen i shvaćen.* Recimo da se to može prihvatiti, ali je puno teže objasniti kako se stvari odvijaju kad radiestezist ne traži materijalne objekte, već su pitanja postavljena u mentalno područje, npr. područje osjećaja. Druga stvar je da uopće nema ni slučajno objašnjenja kako se pokreću visak/rašlje. Time se autor jednostavno ne bavi.

Izuzetno mi je žao da se autor nije upustio u dalja i dublja istraživanja tog svjesnog svemira, već se usredotočio na kvantni aktivizam.

5.

Vitalno tijelo i objašnjenje rašljarstva

(ovdje su navedena neka od razmatranja koja se mogu naći u literaturi)

Rašljarstvo je veoma dobro poznat praktični fenomen koji mnogi ljudi koriste kako bi locirali podzemne vode. Vrlo je korisno kad kopate bunar, a ne želite raskopati čitavo dvorište. Rašljari su talentirani ljudi koji rašljama u svojim rukama prepuštaju da ih vode do izvora vode.

Materijalisti imaju tako mnogo naizgled nepremostivih problema s rašljarstvom da ga se osjećaju prinuđeni javno optužiti kao čistu slučajnost. Rašljari su šarlatani svoje vrste, mada se i njima može posrećiti, katkada tvrde. Ali ako rašljari djeluju na temelju puke sreće, zaista je zapanjujuće kako mogu biti toliko uspješni.

S razumijevanjem fenomena vitalne energije i načina djelovanja vitalne energije, možemo formulirati teoriju koja objašnjava rašljarstvo. Zauzvrat, naša teorijska konstrukcija omogućit će nam da ustvrdimo kako je rašljarstvo vrlo uvjerljiv dokaz mogućnosti vitalne energije. Rašljarstvo nas također može usmjeriti ka novim načinima utvrđivanja silazne kauzalnosti i drugih plodova mišljenja u okvirima nove znanosti.

U rašljarstvu je ključna upravo rašljarova namjera da pronađe vodu. Namjera djeluje kroz osjećaje vitalne energije koja se spaja na vitalnu energiju povezanu s podzemnom vodom.

Za mene osobno, ideja da voda može u sjećanju zadržavati vitalno-energetske korelate predstavljala je kamen spoticanja koji mi je priječio da razumijem rašljarstvo. Ali kad sam shvatio kako funkcionira homeopatija, putem procesa sukusije, odjednom mi je i ovo bilo jasno. S vodom imamo dugu povijest, a podzemne vode se na mnogo načina lako mogu sukusirati vitalnim energijama; nije ni bitno znati kako. Ako je rašljarova namjera dobra, vitalna energija podzemne vode postat će korelirana s vitalnom energijom rašljara. To je prvi korak.

Još nam nedostaje ključan dio. Zbog čega rašljar koristi rašlje? Ne bi li bilo smislenije da koristi vlastite ruke? Možda rašlje samo pomažu fokusirati rašljarovu pažnju na cilj i usmjeriti je?

Zagonetku je razjasnio važan istraživački rad o namjeri koji je vodio inženjer William Tiller (Tiller, Dibble i Kohane, 2001). Nakon mnogo godina

eksperimentiranja, Tiller je prilično uvjerljivo pokazao da kauzalna moć ljudske namjere može biti prenesena na materijalne objekte.

Tako rašljar na rašlje prenosi svoju namjeru da pronađe vodu, što rašlje čini instrumentom namjere i oruđem kojim se ona provodi. Fenomen objašnjen i shvaćen.

Evo praktične primjene rašlji koju možete i sami isprobati. Ako često posjećujete trgovine sa zdravom hranom, sigurno ste svjesni široke palete raznoraznih biljnih »energetskih« proizvoda koji se koriste u razne ekstravagantne svrhe. Ima li uopće načina da mudro odaberete među njima? Uz uporabu rašlji, mogli biste prilično lako otkriti koji od tih proizvoda ima veću količinu vitalne energije. Kao rašlje možete koristiti vlastitu rukotvorinu – labavo spojite dvije tanke metalne šipke, tako da mogu slobodno rotirati oko točke spajanja. Sada labavo primite rukama svoju čudesnu napravu. Za početak, uvjerite se da se vaše rašlje ne pomiču kada se približite neživim stvarima; ništa se ne događa, krajevi rašlji se ne razdvajaju. Sada usmjerite rašlje prema biljnim mješavinama, jednoj po jednoj, i ponovite svoj eksperiment. Primijetit ćete da se, kod nekih od tih mješavina, rašlje razdvajaju bez bilo kakvog vašeg utjecaja. Očito, trebate odabrati neki od tih proizvoda. Važno: ne zaboravite koliko je u tim pokušajima značajna vaša namjera.

Samo još jedan usputni komentar. Vidite kako je Tillerovo istraživanje bitno za budućnost tehnologije temeljene na silaznoj kauzalnosti? Veoma je važno da i drugi istraživači ponove to istraživanje.

6.

Sada navodim kronološki moja događanja, razmišljanja i razne susrete u vezi teme mog razmatranja o pokretanju viska, koji bi trebali dovesti do nekog zaključka. Ako?

Mjesec je veljača 2017. i kratko razmišljanje na ovu temu. Postavljaju se dva suštinska pitanja. Zašto se visak pokreće? i Što pokreće visak? Na prvo pitanje odgovor je: zato što je došao signal da je na radiestezijsko pitanje dobiven odgovor koji dolazi iz akaše, odnosno kolektivnog nesvjesnog ili iz nekog drugog sličnog izvora. Dobiveni odgovor je neka vrsta okidača za djelovanje neke energije koja pokreće visak. Nepoznanice o toj energiji već su bile prije rečene. Na drugo pitanje „Što pokreće visak?“ odgovor je „Ne znam“, a to je upravo ono što tražim.

Ljeto 2017.

Vrlo je neproduktivno razmišljanje na ovu temu i zapravo veliki gubitak

vremena. Nisam imao potrebno usredotočenje pa nisam ni mogao dobiti moguće „bljeskove“ spoznaje. Između ostalih knjiga pročitao sam i knjigu „Rupert Sheldrake: *Nova znanost o životu*“. Autor govori o postojanju morfogenetskih polja koja djeluju kroz prostor i vrijeme. Jasno, ta polja su nepoznata postojećoj znanosti, ali da bi djelovala iza njih bi morala postojati nekakva inteligencija. Sada se ja pitam koliko ima takvih nama nepoznatih polja, i ne nalazi li se u jednom takvom polju odgovor na pitanje što ga ja postavljam.

Za sada ne želim s drugima razgovarati o ovoj temi, jer smatram da nemam dostupnog sugovornika, koji se ma i najmanje bavio ovim pitanjem. Kako ne mogu sasvim izbjeći razmatranje određenih tema vezanih s bavljenjem bilo kakvim radiestezijskim pitanjima to kao primjer za izbjegavanje na konkretan odgovor mogu ponuditi slijedeće pitanje. Postavlja se pitanje zašto se većini radiestezista vrti visak za „da“ na desnu stranu, a nekima recimo pravocrtno. Mada bi se moglo postaviti i drugo puno ozbiljnije suštinsko pitanje „zašto se visak uopće vrti, tj. izvodi fizičko gibanje“. Tko to ili što to povezuje radiestezijsko pitanje, odgovor na to pitanje i gibanje viska. Prvo pitanje bi se moguće moglo postaviti u „Klubu radiestezista“, ali drugo pitanje sigurno ne.

U emisiji Krešimira Mišaka od 31.10.2017., gdje razgovara s Robertom Bauvalom načelno se vodi razgovor o egipatskim piramidama. Međutim kako razgovor ide dalje sve više se ulazi u jedno globalno razmatranje, koje završava s kvantnom fizikom, multiuniverzumima, eventualnom životu s Plejada. Gost je nevjerovatno u stanju da kompleksna područja prikaže u vrlo kratkom i vrlo jednostavnom i razumljivom načinu. Tu vidim uklapanje mojih razmatranja.

Dr. Joe Dispenza u knjizi *Ostvarenje svoje neograničene sposobnosti* govori najprije o kvantnim poljima koja zatim poistovjećuje s univerzalnim poljima, a onda u njih trpa i elektromagnetska polja i svijest.

Energija o kojoj uobičajeno govorimo je elektromagnetska energija koju jedinu možemo mjeriti. Ali se pod riječ energija trpaju i neke druge „energije“ ili polja, kao npr. životna energija (što je to?) ili kolektivno nesvjesno – akaša, a sad je u igri i morfogenetsko polje. Ne želim prosuđivati, već samo zapažam.

Pred par dana sam na televiziji naletio na emisiju vezanu uz povijest forenzike. Na kraju emisije bilo je govora o izradi fotografije lica dobivene iz DNK. Dobiveno je korištenjem 20 genoma, a radi se i na korištenju 200 genoma radi veće točnosti. To bi moglo značiti da je moguće iz DNK dobiti

svaki dio tijela, pa i pojedine organe, a onda se postavlja pitanje opravdanosti usklađenosti s postojanjem morfogenetskog polja.

1.8.2018.

Ukratko. Knjiga Stevena Weinberga *U potrazi za konačnom teorijom* donijela mi je veliko razočaranje, jer on smatra da fizika dokazuje da je bilo kakvo bavljenje telepatijom, vidovitošću, telekinezom i svim ostalim takvim stvarima čisti gubitak vremena, jer te stvari po njemu u biti niti ne postoje.

Slijedeći djelomični citat iz knjige *U potrazi za konačnom teorijom* govori o tome: „Naše otkriće povezanog konvergentnog uzorka znanstvenog objašnjavanja ima duboke posljedice, i to ne samo za znanstvenike. Izvan glavnog toka znanstvene spoznaje leže izdvojena jezerca onog što bih (odabравši neutralni termin) mogao nazvati nazovi-znanostima: astrologija, proricanje, spiritizam, vidovitost, telekineza, kreacionizam i njihova rodbina. Kad bi se uspjelo pokazati da ima imalo istine u ma kojoj od tih pojava, bilo bi to otkriće stoljeća, daleko uzbudljivije i važnije od ičeg što se danas događa u redovnom fizikalnom istraživanju.

Pa ipak, ne bismo li morali astrologiju i telekinezu i ostalo ipak podvrgnuti provjeri, kako bismo se uvjerali da u njima nema ničega? Nema smisla kazati da bi sve te ideje trebalo temeljito provjeriti — za to jednostavno nema vremena. Ne samo znanstvenici — svatko se suočava sa sličnim problemom. Za sve nas nema drugog izlaza nego ocijeniti, koliko najbolje možemo, kako neke od tih zamisli (možda čak većina) nisu vrijedne da se njima bavimo. Naše otkriće u sebi povezanog i konvergentnog uzorka znanstvenih objašnjenja napravilo nam je vrlo veliku uslugu, učeći nas da u prirodi nema mjesta ni za astrologiju, ni za telekinezu, ni za kreacionizam, ni za druga praznovjerja.“

Očito je da Weinberg s autoritetom nobelovca, a među vodećim znanstvenicima main-streama, odvraća eventualne buduće znanstvenike od pokušaja istraživanja u nepoznatim područjima. Kako će znanost napredovati ako nema znatiželjnih?

Prema Rupertu Shaldrakeu izgleda da postoji beskonačno mnogo morfogenetičkih polja u stvari imanentnih svemiru. Iz njegovog razgovora s Bohmom ispada da je svemir na neki način inteligentan. To je na neki način isto što govori Amit Godswami kad u podnaslovu svoje knjige *Bog nije mrtav* kaže *Svemir svjestan sebe*. Možemo shvatiti da je svijest najviši stupanj, faza života. Moglo bi se reći da svemir svojim poljima, elektromagnetskim, gravitacijskim, akašičkim, morfogenetskim i tko zna još kojima danas nama nepoznatima, upravlja svemirom. Moguće postoji intuitivsko polje, kao komunikacijsko polje sa svemirom, koje mi nedovoljno koristimo. Uostalom moguće nam je svemir dao više informacijskih senzora, a ne samo vid, sluh, opip, osjet, okus. Moguće je taj senzor intuicija ili radiestezijski osjet poput tijela ili pomagala. Moguće postoji radiestezijsko polje koje upravlja

radiestezijskim osjetom i radiestezijskom informatikom (gibanjem radiestezijskih pomagala). To bi onda značilo da to polje ima i energetske komponentu. Moguće je u okviru tog polja i informatičko polje (akaša, kolektivno nesvjesno) ili je ono potpuno zasebni entitet. To su sve moja naklapanja, ali logički potpuno moguća, koja bi puno toga objašnjavala. Mi nemamo pojma što nam sve svemir nudi.

Ono što mi se prvi put dogodilo je radiestezijska reakcija ruke u moru. U uspravnom položaju plutanja u moru ruke su spuštene uz tijelo pod djelovanjem nekog malog fizičkog napora. Kad sam postavio radiestezijsko pitanje i u trenutku radiestezijskog odgovora ta mišićna aktivnost momentalno prestaje i ruka se počinje prirodno kretati prema površini, ali se istodobno zakreće na desno ili lijevo ovisno o odgovoru.

24.9.2018.

Sjedim ujutro na balkonu i provodim svoje tretmane za koljena. Vrijeme toplo, sunčano. To je inače mjesto i vrijeme kad sam obično dobivao ranije spomenuta aha iskustva. Počeo sam vrtjeti svoju priču o radiestezijskom polju i zašto sam o tom pitanju dobio radiestezijski odgovor ni da ni ne. Nema načina da si to objasnim. I dalje sam vrtio tu temu. U jednom trenutku (aha) shvatio sam da ja sa svojim pitanjem „Tko pokreće visak“ zapravo postavljam drugu polovicu pitanja, dok prva polovica pitanja ustvari glasi „Komu ja postavljam pitanje“, odnosno „Tko registrira moje pitanje“. (Ovo „komu“ i „tko“ je samo uvjetno način izražavanja tipičan za nas ljude.) To je potaknulo nova pitanja bez ikakvog logičkog redoslijeda od kojih sam dio zaboravio, a ono čega se sjećam pokušat ću navesti. Da li onaj tko prima pitanja daje i odgovor, koji moguće prima iz akaše? Pitanje je ustvari samo čista misao. Što je misao? Ima li ona energiju, frekvenciju i u kojem spektru se nalazi? Je li moguće da akaša nije samo informatičko polje već da omogućava i dvosmjernu komunikaciju? Pokreće visak? Tko odlučuje da li će se uopće dati odgovor i kakav će on biti: točan, pogrešan, neodlučan itd? Kakve to ima veze s kvalitetom radiesteziste? Ono što djeluje zapanjujuće, možemo li mi komunicirati sa svemirom ili njegovim dijelom na bazi pitanja i odgovora? Tko to može i u kojem opsegu? Ako mi zaista dobivamo radiestezijske odgovore na svoja pitanja, tko je autor svih mogućih varijanti odgovora koji se javljaju u radiesteziji? Kakve sve finese mogu biti sadržane u odgovorima? Očito sam iskoristio svoj zadnji dan mog uobičajenog jednosmjernog "komuniciranja". Naime, nakon toga sam se vratio u Zagreb.

Pokušao sam dobiti radiestezijske odgovore na ta pitanja. Ima li pokretanje viska veze s ikakvim poljem? DA. Ima li postavljanje pitanja veze s ikakvim poljem? DA. Radi li se o istom polju? DA. Radi li se o nekom polju za sada

nama nepoznatom? DA.

Obzirom da smatram da se sve komunikacije između našeg uma i pretpostavljenog polja odigravaju momentalno to znači da smo mi na to polje priključeni trajno. Znači li to da su i sva živa bića trajno priključena na to polje? Može li se shvatiti da su sva živa bića trajno pod nekom vrstom kontrole tog kozmičkog polja, a to znači svemira kao takvog? Mogli bismo pretpostaviti da postoji neko kozmičko polje duhovnog karaktera što ne mora značiti da nema i energetske komponentu. Zašto bi postojalo za sada nama poznato samo elektromagnetsko polje. Gravitaciono polje moguće se pokaže da je dio elektromagnetskog polja ili ipak samostalno. Pretpostavljeno morfogenetsko polje moguće je samostalno ili dio nekog sveobuhvatnijeg polja. Do sada smo razvijali samo instrumente na elektromagnetskoj osnovi, pa je jasno da nikakva druga polja nismo mogli detektirati. Razumljivo kad nismo imali s čim.

Moguće treba razmotriti akašičko polje Ervina Laszla kao ono univerzalno polje u okviru kojega možemo naći i odgovor na na početku postavljeno pitanje.

Pojam složenog ujedinjenog polja, odnosno, prema Lászlu – akašičko polje, čini temelj za identificiranje izvora informacija koje kvantni procesi prenose mozgu. Poznato je da atomi, molekule i svi materijalni entiteti (odnosno, strukture sastavljene od masivnih čestica) svojim gibanjem stvaraju elektromagnetske valove koji se šire u okolni prostor. Međutim, prostor nije prazan i pasivan te se ne svodi na Maxwellovo prošireno elektromagnetsko polje. U njemu je akašičko polje. Valovi, koje odašilju objekti u gibanju, pobuđuju i mijenjaju to polje, stvarajući čela vala koja se šire u polju, a kad se susretnu, ostvaruju interferenciju. Nastali obrasci interferencije u svojim sjecištima nose informacije o objektima koji su stvorili te valove.

Budući da je akašičko polje neprekinut medij koji se proteže kroz prostor, informacije nošene obrascima interferencije, nastalim uslijed gibanja objekata, protežu se kroz prostor. Te informacije odgovaraju fizikalnim svojstvima objekata.

11.12.2018.

Počeo sam skenirati knjigu Jude Currivan: *Kozmički hologram*. Tokom noći ili jutro dogodila se jedna aha-spoznaja izražena u donje dvije rečenice, koje sam odmah ujutro zapisao u kompjuteru:

Svemir je svijest, koja se manifestira kroz život i materiju.

Mi sebe doživljavamo kao jesmo-postojimo, a imamo svijest.

Nakon jutarnjeg brijanja, umivanja itd. najednom mi je palo na um (opet

neki aha) slijedeće pitanje:

Smatra li se pod pojmom svijesti ista stvar, to je pitanje.

Kasnije sam nastavio sa skeniranjem knjige i kad sam došao do kraja
tamo je u posljednjoj rečenici pisao odgovor:

Um *jest* materija

A svijest nije nešto što imamo; i mi i ☐jeli svijet *jesmo* svijest.

Zbilja slučajno!?

Ono što mi je zbunjujuće. Pretpostavimo da smo uronjeni u neko informatičko polje u okviru kojega postavljamo radiestezijska pitanja i dobivamo odgovore. Radiestezijska pitanja su samo misli u čitavom nizu drugih misli. Na radiestezijska pitanja dobivamo trenutačno odgovor koji prepoznamo pomoću radiestezijskih pomagala. Što je sa svim drugim pitanjima - mislima. Zaslužuju li također neku reakciju i kakvu? Da li i milioni drugih ljudi koji postavljaju pitanja, a nisu radiestezisti, također dobivaju trenutačne odgovore, ali ih nisu u stanju prepoznati. Dokle seže ta komunikacija i kako se ona u stvari odvija?

13.2.19.

Možemo li moguće pretpostaviti da mi kao dijelovi svemira komuniciramo, u okviru svemira, s odgovarajućim dijelovima svemira na bazi nekakve telepatije, tj. izmjene misli. Shvatimo li misao kao neku vrstu energije u komunikacijskom polju mogli bismo reći da sa svakom mišlju odašiljemo neku vrstu poruke. Postavlja se pitanje što je s drugom stranom komunikacije, odnosno na koji način primamo dolazne poruke. Za radiestezijske poruke izgleda da ih primamo gibanjem radiestezijskih pomagala, odnosno radiestezijom bez pomagala. To bi značilo da komunikacijsko polje djeluje energetski, jer je za svako od gibanja potrebna energija. Moguće je jedan od drugih načina komunikacije dobivanje uvida, tj. ona aha iskustva. Tu jasno nije u pitanju neposredno postavljanje pitanja već mnogo kompleksniji oblik komunikacije kroz dulje vrijeme. Dobivena informacija nije energetska već mentalna. Kad je riječ o primanju poruka uopće nije jasno odvija li se to u okviru informatičkog polja ili su to mentalne komunikacije s potpuno drugim izvorima upitne pouzdanosti.

Ponovno čitam Ervina Laszla *Znanost i akašičko polje* gdje piše „Znanost, tvrdi Peat, nastoji odgovoriti na ta pitanja, jer oduvijek je znanstvenicima bila

dužnost istražiti kako je sastavljen svemir, kako je stvorena prva tvar i kako je započeo život.“ Ja postavljam sasvim drugo pitanje. Zašto je nastao život?

Palo mi je na pamet ovo pitanje: Mi postavljamo radiestezijsko pitanje i smatramo da iz akaše dobivamo odgovor. Kad dobijemo pogrešan odgovor pitanje je zašto smo dobili pogrešan odgovor i od kuda je on stigao?

U nastavku gornjeg pitanja. Kad govorimo o interesu pojedinaca da se bave radiestezijom obično radiestezijskim putem određujemo radiestezijski potencijal pojedinca. Pitanje je što mi zapravo radimo? Je li to određivanje talenta za radiesteziju? U čemu će se očitovati taj talent – da li u broju točnih odgovora na radiestezijska pitanja? U radiesteziji postoji više područja rada (traženje izgubljenih predmeta ili osoba, određivanje pogodnih lijekova, namirnica i sl., detektiranje bolesnih organa, traženje podzemnih voda itd.), trebamo li onda određivati i talent za pojedina područja, ako takav postoji, ili je dovoljno govoriti o nekom općenitom talentu. Što uopće taj talent znači u smislu komunikacije sa svemirom? Izgleda da radiesteziju to uopće ne zanima.

Sva ova moja istraživanja neminovno dovode do Akaše. Jedino izgledno je postojanje akašičkog polja, koje je univerzalno informatičko polje „odgovorno“ za sva zbivanja u kozmosu. S tim poljem sam se već susretao kroz knjigu Ervina Laszla *Znanost i akašičko polje*. Dalje istraživanje treba tražiti u radovima Ervina Laszla, Davida Bohma, Ruperta Sheldrakea i moguće još nekih drugih. Ervin Laszlo napisao je 75 knjiga među kojima i još tri knjige vezano uz Akašu. To su *The Akashic Experience* (2009), *The Selfactualizing Cosmos* (2014) i *The Intelligence of the Cosmos* (2017). Ovu posljednju sam nabavio i prebacio ju u word, kako bih ju mogao prevesti.

3.7.2019.

Moje istraživanje o tome tko vrti visak je očito došlo do nekog svog mogućeg kraja, a da nije ni izdaleka odgovorilo na postavljeno pitanje. Komuniciramo sa svemirom i on s nama. Šaljemo mentalno radiestezijsko pitanje u svemir (kozmos) u akašičko polje (moguće postoji parcijalno radiestezijsko polje). Iz tog polja stiže trenutni odgovor koji ima takvu snagu da odmah neposredno aktivira radiestezijski pribor ili aktivira neki organ (mozak, podsvijest itd.) koji onda, kao posrednik, mentalnom snagom aktivira radiestezijski pribor.

Svatko tko se bavi radiestezijom ima određeni broj točnih i netočnih odgovora. Recimo da točni odgovori stižu iz akaše. Odakle stižu netočni odgovori, što ih generira i čemu oni služe? O čemu ovisi točnost odgovora? Igra li se tu svemir s nama?

16.9.2019.

Očigledno je da osim drugih kozmičkih komunikacija postoji i komunikacija između svemira (kozmosa) i čovječanstva. Koji dio ljudskog bića je uključen u to – svijest, podsvijest, nadsvijest, duh, duša – ovaj čas nije važno. Kada mi kao radiesteziisti postavljamo pitanje to činimo ustvari mentalnim putem (ono kasnije verbaliziranje pitanja je zapravo besmisleno) i smatramo da dobivamo odgovor iz akaše (moguće je neko drugo polje u pitanju) na neki radiestezijski način. Međutim, postavlja se pitanje čime su to radiesteziisti obilježeni da akaša *zna* da pitanje postavlja radiestezist i da odgovor treba biti putem radiestezijske. Čini mi se puno vjerojatnije da sva pitanja što ih postavljaju ljudska bića (mentalno) čine jednu emanentnu kozmičku komunikaciju na koju svemir daje odgovor koji mi za sada prepoznamo na radiestezijski način. Za očekivati je da mi taj odgovor možemo prepoznati i na neke druge načine nama za sada nepoznate. Za očekivati je da svemir kao inteligentno i svjesno postojanje komunicira sa svim svojim entitetima. Vjerojatno se ta komunikacija ne svodi samo na pitanja i odgovore. Svemir nam upućuje i druge poruke koje prepoznamo putem aha iskustava, intuicije i na neke druge načine.

15.10.2019.

Moguće je da je kozmosu imanentna inteligencija i svijest, te život. Manifestacije kozmosa su na duhovnom i materijalnom području. Materijalno područje je samo po sebi jasno – to su svi oblici materije. Duhovno područje su sva moguća duhovna bića uključivši duše, anđele, vile itd. Život se očito manifestira i u duhovnoj i u materijalnoj sferi. Znači radi se o ogromnom nizu entiteta, djeci kozmosa. Kozmos očito ima potrebu i način da komunicira sa svojom djecom, vjerojatno pomoću raznih polja. Razvijenost tih entiteta nalazi se na različitim stupnjevima.

7.

Došao sam do kraja u svojim razmišljanjima na postavljenu temu i što sada reći? Ništa. Sve do čega sam došao napisao sam u prethodnom tekstu. U međuvremenu sam nabavio još dvije knjige Ernesta Laszla *The Selfactualizing Cosmos* (2014) i *The Intelligence of the Cosmos* (2017) i još nešto Internet literature na tu temu, jasno sve na sugestiju aha poruka. Hoće li mi te knjige i ostala pronađena literatura dati neke odgovore na pitanje postavljeno u naslovu članka? Hoće li me aha poruke i nadalje upućivati na bavljenje postavljenom temom, vidjet ću? Kako je još od Decartesa znanosti namijenjeno da se bavi materijom, a ne duhovnim temama, to danas imamo tako orijentiran mainstream službene znanosti sa svim posljedicama koje iz

toga proizlaze. Situacija se do danas uvelike promijenila, a duhovne (ne nužno vjerske), nematerijalne teme sve više zaokupljaju niz slobodnomislećih znanstvenika, a i velikog dijela čovječanstva, to se neminovno iznjedrio i „mainstream“ duhovne, nematerijalne, znanosti s Ervinom Laszlom i nizom drugih prominentnih sljedbenika. Mislim da bi tim stremljenjima trebalo obratiti našu pažnju kako bismo mogli biti sudionici iznalaženja odgovora na pitanja duhovne, nematerijalne komponente našeg postojanja.

Dopuna

Ova mala dopuna moguće je zapravo izuzetna spoznaja do koje sam došao na već uobičajeni način. Skoro godinu dana nakon završetka gornjeg teksta nisam više dobio nikakve aha poruke na tu temu (ili ih nisam prepoznao). Kroz to vrijeme u nekoliko navrata postavljao sam si pitanje kakav je to mogući mehanizam ostvarivanja radiestezijskih manifestacija – odgovora na postavljeno radiestezijsko pitanje – u našem realnom materijalnom svijetu. Međutim odgovor na to pitanje uvijek mi se činio nemogućim ili da mi akaša nema što poručiti ili da to nije potrebno da znam.

I sada 4.10.2020. u noćnim satima, kao što je to dosta često, došlo je do nekog pomaka. Fiziološki razlozi često kod osoba u poznijim godinama izazivaju noćno ustajanje nakon kojega nastavljate sa snom ili ne. I tako pred jutarnje sate nema nastavka sna, ali dolazi do nekog polumeditativnog stanja u kojem nenamjerno vrtite sve i svašta. Jasna aha poruka kaže da se sve radiestezijske manifestacije odgovora na postavljeno pitanje dešavaju djelovanjem „akašičke misli“ na način kao što Uri Geller (i ne samo on) pomoću misli savija žlice. Stvar je dakle potpuno jasna. Ako imamo na umu da govorimo o inteligentnom svemiru, kozmosu, u obliku akašičkog polja, onda je jasno da mora postojati i nešto kao „misao“ akašičkog polja (radiestezijskog polja ili nekog drugog polja) pomoću koje isti komunicira sa svim svojim manifestiranim dijelovima.

Za nadati se da će u budućnosti bavljenje kozmosom kao duhovnim svijetom, što on u stvari i jeste, a ne samo materijalnim svijetom, koji je samo jedna od manifestacija istog, postati prvenstvena preokupacija znanstvenog mainstreama. Time bi se sigurno bitno povećao i „legalizirao“ obim istraživanja u duhovnom, nematerijalnom, području.